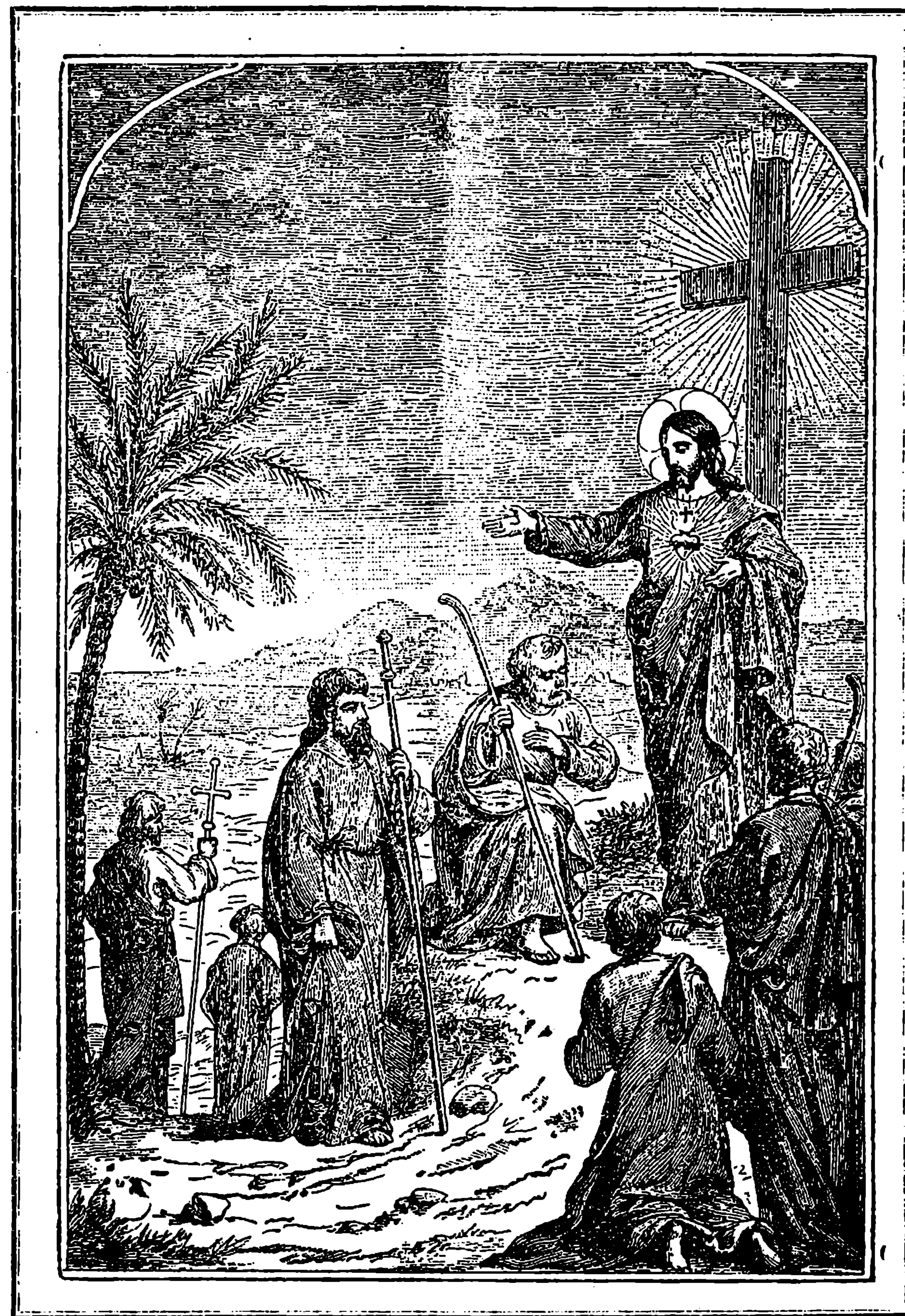


БЛАГОВѢСТИНИКЪ



РОЧНИКЪ XIII.

РОКЪ 1933.

ЧИСЛО 12.

ДЕЦЕМБЕРЪ

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ ВЪ УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородъ

поручає слѣдуючї книжки своєго изданія:

„Молитвеник христіянскої родини.“ Составивъ о. П. К. ЧСВВ.
Форматъ 12×17, сторонъ 832, содержить:

Молитви повседневнї, утреннї, вечернї, въ часѣ Сл. Божоѣ, до Пр. Серця Іисусового, до Преч. Дѣви Марії, до Святыхъ; молитви супруговъ, на всякий потребы, передъ и по Сповѣди, передъ и по св. Причастію, одиустовѣ, о щасливу смерть, при недужихъ, за душѣ въ чистилищи, (мытарствѣ); науки для супруговъ. Чинъ Вечерни, Утрени, Ирмосы воскреснї и праздничнї, Божественна Литургія, тропарѣ и кондаки, воскреснї, дневнї, на всякѣ потребы, апостолы о усопшихъ, паастась, тропарѣ и кондаки 4-десятицѣ, 5-десятицѣ и празниковъ цѣлого року. Акафистъ до Іис. Христа, Преч. Дѣвы, св. Николая, Параклісъ до Пресв. Богородицѣ, молебень до Найсв. Серця Іис. и Преч. Дѣви Марії, Пѣснѣ церковнѣ (всѣхъ 68), Супликація, пѣснь благодарственна, Пасхалія и календарь.

Цѣна оправленого примѣрника 20 Кч, зъ почтою 24 Кч.

Молитвеникъ для греко-каѳолицкого руського народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторонъ 507. Изданіе II.

Содержаніе сеѧ книжки: Короткій катехизмъ; Молитви повседневнї Молитви утреннї, Молитви вечернї, Молитви подчасъ Службы Божоѣ, Пріготовленіе до св. Сповѣди, Молитви предъ и по Сповѣди, Молитви предъ и по св. Причастію, Молитви до пресв. Сердца Іисусового, Молитви до Пречистої Дѣви Марії, Молитви до святыхъ. Чинъ Утрени, Божественна Літургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Акафистъ до Преч. Дѣви Марії, Тропари воскресни и повседневни, Служба на всякое прошеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четыредесятницы и всѣхъ празниковъ декретальныxъ. Кромѣ сего есть: Пѣснѣ на Рождество Христово, Пѣснѣ въ честь св. Тройцѣ, Пѣснѣ въ честь Преч. Дѣвы и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалія. Оправленый стоитъ 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

„Skarb duši“ molitvennik dla molodeži sostaviv o. P. K. ČSVV.
format 7×11 storon 384:

Soderžanie: Korotký katechizm; molitvý; povsednevnyja, utrennyja, večernyja, v časi Služby Božoji, pered i po Spovidy, pered i po sv. Pričastiju do Najsv. Serdca Isusa i Pr. D. Mariji i do Svjatych; Cin Utreni, Večerni, Bož-Liturglja; Tropari i kondaki; voskresni, dnevni, različnych namirenij; tropari i apostoly o usopšich; tropari i kondaki četyredesjatnici i pjatdetjatnici: Tror. pari i kondaki prazdnikov cilo ho roku: pisni, kalendar.

Оправленый стоитъ 6. Кч зъ почтою 7. Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремъшно руськими а окремъшно латин. буквами. Содержаніе: Короткій катехизмъ. Молитви повседневнї, утреннї, вечернї, подчасъ Службы Божоѣ, передъ и по Сповѣди, предъ и по св. Причастію, до Пресв. Сердца Іисуса, до Преч. Дѣви Марии и до св. Йосифа; Чинъ Вечерни, Утрени, Божественна Литургія, Тропари и Кондаки воскресни, на всякое прошеніе и о усопшихъ; Пѣснѣ на Рождество Христово въ честь Пресв. Тройцѣ, къ Пресв. Дѣви Марії и въ честь св. Отца Николая,

Оправленый стоитъ 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч.

Mennyei Harmat. Сторонъ 256. Змѣсть сего молитвенника есть слѣдуючїй: Mindennapi imádságok, katekizmusból, reggeli imádság. esti imádság, különféle imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák, nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentiszteletből, a szent Liturgiából, a délutáni Istentiszteletből. Kiedészítő részek a nyilvános Isteni szolgálatokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőjti időszakban, a husvét-pünkösdi időszakban, az állandó ünnepekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segítségül hivására, minden jókérés szándékára, háalandás szándékára, a halottak lelki nyugalmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legmélítóságosabb Oltáriszentséghez. — Молитвенникъ переплетеный въ повполотно стоитъ 5 Кч. зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Число 12.

Децимберъ

Річникъ XIII.

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, адміністрація, склад. Видавництво Чина св. Василія В. въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54. Виходить 1-го кожного мѣсяця

Вѣдомъ. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рокъ 10 Кч. за границю 17 Кч.; до Америки пошвъ доз. — Одно число 1 Кч. Виходить 1-го кожного мѣсяця

о. Ю. Станинецъ:

Переслѣдованя Уніятовъ въ бывшой Россіѣ и наслѣдки.

XТО бы не зналъ исторіѣ, якимъ звѣрскимъ способомъ замучили схизматики святого священомученика Йосафата епископа полоцкого року 1623. за то, що бывъ незломною скалою греко. каѳоликовъ и ѿхъ вождомъ на Руси.

Правда, що смерть мученича въ многихъ укрѣпила вѣру и приготовила и ѿхъ на смерть, та однакъ сильна и тиранська рука московськихъ царївъ довгими гонениями знищила немилосердно на територіѣ своєї державы бывшої Россії греко. католицку церковь зовсѣмъ.

Історія записала больше такихъ гонень въ Россії греко. каѳоликовъ и взагалѣ католиковъ. И такъ безперерывно держало гонене за царя Миколая I. Александра II, Александра III. Миколая II. И такъ подъ гоненемъ Миколая I. пише исторія, що самыхъ священниковъ 406 было замучено на смерть. Що колько простого народа положило житя за свою вѣру прадѣдну, котру принявъ нашъ славный предокъ Володимиръ Великий въ Київѣ 988-го року, за то, що не хотѣлися єсть одреши и не хотѣли приняти схизму, то не є точно зазначено. Фактъ є то, що державною вѣрою въ Россії була Вѣра схизматицка на чолѣ зъ царемъ и въ послѣдніхъ часахъ уважалося

то въ Россіѣ за проступокъ противи державы, хто не хотѣвъ прияти схизму. И такъ за часобъ гоненя 1795. 1839. и 1875. больше, якъ два міліоны греко. каѳоликовъ силою змушено переступити на схизму и то подъ багнетами царського войська. Церкви силою забирали и маєтки церковнѣ, такъ якъ у насъ, священники греко. каѳолицкѣ примушеннѣ были утѣкати до Галичини, а мѣста займали батюхи, котрихъ не разъ мусѣло войсько сокотити передъ справедливымъ судомъ народа. Однакъ люде не хотѣли на то приставати и не ишли до церкви, якъ тѣхъ церковъ перебравъ батюхъ и не разъ войсько силою змушовало людей ити на богослуженя и сторожило входа церкви, доки батюхъ не одслуживъ службу, щобы люде не повтѣкали, а многѣ житямъ наложили за се.

Многѣ тайно ходили до католицкихъ польскихъ церквей на приниманя св. Тайнъ, а коли 1905-го року выголосена свобода вѣры и перейшли на римск. обрядъ, за чимъ тѣхъ церкви и маєтки всѣ были въ рукахъ батюховъ. Въ послѣднѣмъ гоненю многѣ, що не хотѣли приняти схизму, полищали свої рѣднѣ села и повтѣкали зъ цѣльми родинами до півночної часті Кавказу и поселилися въ горахъ, щобы сякъ оминути тиранську руку, котра примушовала тѣхъ зречися свої вѣры, а тамъ забыть царскими властями осталися вѣрнѣ своїй Церкви.

Така сама доля чекала и О. Василіянъ. Змушовали тѣхъ приняти схизму, если хотять и на дале остатися на своихъ монастиряхъ, однакъ сѣ не далися продати, але покинули монастиръ и повтѣкали до Галичини. Сякимъ способомъ досталися до рукъ російскихъ схизматицкихъ монаховъ монастырѣ на Волинѣ и Холмщинѣ а то: початьвский, туркавичский, яблочинский, обродовичевский.

Переслѣдованя доходили до тѣхъ мѣры, що тихъ людей, що не хотѣли перейти на схизму, и мучили, калѣчили. И такъ, щобы мы могли собѣ представити спосѣб го-

неня, наведу лише один примѣръ: Російский царь Миколай I. дозволивъ гонене, котре доровняло гоненю першихъ христіянскіхъ вѣковъ. Козаками многимъ монахамъ и монахинямъ поодрѣзованъ уха и носи. Многимъ зъ тихъ мученикѣвъ удалось утѣкнути з Россї и были помѣщенъ в Римѣ въ однѣмъ Монастыри.

Однакъ кровъ святого священномуученика Йосафата и многихъ другихъ мучениковъ, котра пролята за соєдиненіє стада подъ управою одного пастыря, якъ то Ісусъ Христосъ собѣ бажає, не осталась безъ плоду. Бо хоть якъ переслѣдовали царскѣ власти “уніонизмъ”, и старалися затерти всѣ слѣды єго, але все было надармо, бо того и „врата адова“ не зможуть зробити.

И як лише роспалася Россія, “Унія”, зачала выростати, якъ зъ подъ землѣ. На Волинѣ и въ Холмщинѣ по войнѣ народъ навертається цѣльими селами и цѣльими околицями знова до греко-католицкої Церкви. Часто разомъ зъ священниками своими. До теперъ вже больше, якъ 90 сѣль навернуло ся на сихъ околицяхъ. А въ мѣстѣ Дубнѣ вже основана и духовна семинарія, де учаться молодѣ крелики, щобы повести свой народъ. Такожъ монахи О.О. Василіяне вернулися туды, и якъ сумно прощався зъ ними народъ, такъ радо витає їхъ теперъ. Особливо старї, сивї дѣды, котрї били ще наочними свѣтками гоненя и самї пережили єго, та прощалися съ монахами 58 лѣтъ тому, коли тѣ мусѣли утѣкати теперъ витаютъ їхъ.

Рухъ наверненя росте зъ дня на день. И якразъ на дняхъ принесли газеты вѣстку, що до нунція польского появилася депутація схизматицкихъ священниківъ зъ єпископомъ Станиславомъ и говорили въ дѣлѣ наверненя. Репрезентували они около сто тысячи вѣрниковъ.

И такъ, якъ видиме, що уніостичний рухъ такъ росте въ тихъ нашихъ братовъ, що зъ близька покушали плоды

схизмы; тогда у насъ находяться и теперь люде, котрѣ за всяку цѣну лише на томъ трудяться, щобы нашъ народъ



порвати и знищити. Не доста было той жертвы, котрѣ понесла за собою схизма до теперь у нас?

Не доста того, що народъ знищено морально и материально? Не доста, що нашъ народъ доклавъ уже тяжкѣ миллионы зато, що агитаторы заставили его одступити одъ церкви, а потому заставили его зрабовати ту церковь. А хто доплативъ на се? Может батюшки, может агитаторы? Нѣ, тѣ не доплатили, але страшно збогатѣли. Лише попозирайме тихъ агитаторовъ, що прийшли сюды, якъ утѣканцѣ безъ ничего и взяли подъ охорону схизму, теперь они всѣ богачѣ, але бѣднѣ Русины по Мараморощинѣ якъ тяжко сплачують ще и до теперь тѣ довги, що назычали на процесы за зрабованя. То не звѣдаются тѣхъ тѣ люде, котрѣ и теперь постановили собѣ дале роздирати, ослабляти нашъ народъ, що ци выплатили вже всѣ старѣ довги за се дѣло. Хотять дале заставляти брата на брата, сына проти отця, боротися и ослаблятися на радость и користь нашимъ ворогамъ.

И ту роботу бере на себе найновѣйше та верства народа, одъ котроѣ народъ чекавъ помочи, сильноѣ руки. А тѣ люде мѣсто помочи присягають, що будуть боротися за ослабленя народу свого, съючи въ нѣмъ ненависть религійну, и будуть агитовати, щобы народъ зрѣкався своеї вѣры, лишавъ церковь, котру самъ побудувавъ, зрѣкався маєтку, котрий недавно даровавъ.

Агитуєте на схизму вы „новѣ апостолы“, мѣсто того, щобы вы ишли и працювали на полю культуры, економії мѣжъ нашимъ народомъ: Найдутися и такѣ, що васъ послухаюти, та якъ увидять плоды вашої працѣ, то и заплатить вамъ за вашѣ труды такъ, якъ одень чоловѣкъ на теребельской долинѣ, що свого часу підписавъ вексель на покрытия довгу за право, та шкоды, якѣ нарobili забравши насильно церковь. А коли теперь мусай то сплачовати при такъ тяжкихъ часахъ, то вже батюшкаabo агитаторы не помогаюти и не звѣдають, що ци має чимъ сплачовати. Зъ слезами въ очахъ нарѣкавъ и припро-

шовавъ, що: „богдай бы были мы не зазнали сихъ батюшкобъ и ъхъ вѣри. Завели нась въ бѣду а теперь робѣмъ, що знаєме“. Той чоловѣкъ навернувся, але що, довгъ выплатити мусить.

От сяку заплату достануть и тѣ интелигенты, що постановили собѣ на сїй нивѣ працювати.

Хто не видить, що Подкарпатской Руси вже доста было религійноѣ борьбы, той або є ворогъ є, або не має тѣлько розуму, щобы запримѣтивъ наслѣдки и жертви є до теперъ, або свої приватнѣ интересы ставить надъ интересы свого народа, або свой особистий гнѣвъ хоче мстити жертвами свого народа. А въ кождомъ разѣ идея не достойна средствъ — гяньба!

А най собѣ запамятають новѣ апостолы, що Подкарпатска Русь вже доста наплатила на сю жертву!

П. Юрчукъ:

Религія и національність.

Посля вѣйни запановала идея націолизму. Людство стало на фальшиву дорогу и глядало щастя въ материальнихъ выгодахъ. Однако не треба було довго чекати, аби ся идея материализму людей пересконала въ своїй порожнечѣ. Де щастя? Хто думає, що въ грошиахъ, въ маєтку, помыляється. Примѣръ: Американский милиардеръ утративъ бôльшу частину свого маєтку зъ причины кризы стріляється, бо свѣтъ йому ставъ порожній, хоть остатокъ його маєтку ще великий. Другий прим: полонинський пастухъ заробляє тѣлько, що ледви може прожити, а много разъ мучить его голодъ, але все таки грає щасливо на трембѣтѣ, любуючися краснымъ Божимъ творомъ природою, але стрѣлятися анѣ не думає, бо знає, що свое жите не давъ собѣ самъ и не смѣє його забрати.

Возьмемъ ще примѣръ: Христіанинъ, жиуючий по правиламъ своєї церкви є спокойный. Въ робочѣ днѣ робить, а недѣлю посвятить Богу — и є заспокоєній. А думає и говоритьъ: „Чому свѣтъ такий злый?“ А другий примѣръ: Вôдступникъ церкви. Збійшовъ на фальшиву дорогу житя, все досадный, нарѣкає на всѣ вѣры на свѣтѣ, а найбольше на свою опущену, але спокою нѣколи немає.

Нашѣ люде до войны середъ тяжкихъ политичнѣхъ обставинъ осталися до конця вѣрными Русинами а при тѣмъ гр. католиками.

Въ першѣ днѣ свободы вѣра захиталясѧ въ частины нашихъ Русиновъ. Захитаня се спричинили тѣ люде, якѣ фактично перестали себе называть Русинами и приєднали себе до другоѣ нації, зъ якою нашѣ люде нѣчого спѣльного не мали.

Наслѣдкомъ того зъ початку запоморочиласѧ въ людей ясность своеї національности и такъ одночасово повстало захитаня религійне.

Сей поглядъ потвержує послѣдній выпадокъ зъ нашими молодыми студентами, якѣ наслѣдкомъ зломаня національної линії утратили и свою вѣру.

Ізъ сего слѣдує, що вѣра и національність суть два чинники, якѣ вѣдограють такъ въ житю одиницѣ, якъ і цѣлого народу величезну ролю, бо народъ утративши свою вѣру и національне почутє стає рабомъ чужого народа. — Такъ россійский и украинский народъ, коли злегковажили своєю Церковю, а націонализмъ замѣнили за интернаціонализмъ, попали підъ власть купки жидовъ и теперь вымирають зъ голоду. — Плоды безвѣря и національної байдужности видимо теперь на Українѣ и въ Россії. Видимо такожъ у другихъ европейськихъ народовъ зворотъ до Церкви, а національно-релігійний рухъ стає програмою кожного народа.

Релігія и національність суть то двѣ ідеї, якѣ одна безъ другої не можуть мати новного свого значення.

Націонализмъ, се є змаганя жити на землѣ свободно и вольно у себе дома, але самий безъ вѣры ставъ бы дуже грубымъ и жорстокимъ, якъ то видимо у первобытнихъ людей. Вѣра съ свойства якъ одиницѣ, такъ и цѣлого людства облагороднює.

Що се правда то видимо зъ исторії Римлянъ. Була то держава сильна на цѣлый свѣтъ, але лише доти, доки єї горожане задержали вѣру при своїй національности. Якъ лише стала упадати вѣра, и мораль, слабло и національне почуваня и упала держава. Але прийшло христіянство и на руинахъ римської державы повстали новѣ державы обновленї и скрѣплени до житя христ. духомъ, а тодѣ обновився и національный духъ.

Отже, коли мы видимо, що яку ролю вѣдограють вѣра и національність въ житю кожного народа, то маємо покласти всѣ свої силы на то, щоби наша молодѣжъ виховуваласѧ въ дусѣ релігійнѣй и національнѣй, бо въ тѣмъ запорука нашого відродження, нашої будучини!

Чудеснѣ дороги Провидѣнїя.

Въ однѣмъ мѣстѣ запрошено въ суботу, коло пѣвночи, священника зъ св. Дарами до хворого. Старенька женщина, котра прїйшла по священнику, сказала ему назву улицы и число дому. Священникъ зобрався сейчасъ, взявъ св. Дары и пойшовъ за женщину, котра идучи на передъ, показувала ему дорогу. Передъ однѣмъ домомъ женщина тая затрималася и показала рукою на дверь, потомъ зникла ему зъ очей. Священникъ приступивъ до замкненыхъ дверей, взявъ за ручку одѣ звонка и залѣвонивъ, но якосъ никто не спѣшився отвирати. Тымчасомъ ^{нѣмѣнѣ} зачанѣ падати уливный дощъ; священникъ залѣвонивъ отже другий разъ и третій. Въ концѣ отворилися двери, а на порозѣ появився сивий старецъ.

Кто такъ позно звонить? — зашытавъ старику.

Приходжу до хорого, до котрого мене вѣзвано, щобы ему удѣлiti духовно помочи — вѣдовѣть священникъ.

Ту въ тѣмъ дому нема, осколько знаю, нѣякого хорого — сказавъ старику но понеже дощъ уливный падає, то прошу, вступитъ до мене и перечекайте, ажъ трохи выногодиться. Будете отче, милымъ гостемъ для мене, бо я терплю на безсоницю,

Нѣ было ишо рады, тожъ священникъ пойшовъ за старикомъ до его покою и першимъ предметомъ, на котрый упало его око, бувъ великий образъ Матери Божої, висячої на стѣнѣ, передъ котримъ горѣла лампка.

Слава Богу — сказавъ священникъ — есъмъ, якъ виджу въ поменканю побожного чоловѣка.

— О що до того, то помыляется дуже, вѣдовався старецъ сухо.

— Я либераль вѣльнодумецъ — и не вдаюся въ подобнѣ дробницѣ. Только черезъ память на покойну мою матерь, котра була дуже побожна, и великою честію окружала той образъ, почитаю той образъ и що суботы, якъ колись мати тое робила, свѣчу лямпку передъ нимъ.

Середъ тѣхъ размовы перейшли до другої комнаты, въ котрой висѣвъ надъ бюркомъ образъ женщины въ старинномъ строю. Коли старику увидѣвъ, що священникъ пильно приглядается образови, сказавъ съ чувствомъ:

— То образъ моєй дорогої матери...

Якъ-же часто молилася она съ слезами передъ образомъ Пречистої Дѣви! Умираючи сказала до мене: „мой сыну нещасный, если Богъ милосердный прийме мене до своеї славы, буду такъ довго, за ходатайствомъ Пренепорочної Дѣви, умоляти Еї Сына, ажъ ты ся

навернешъ!“ Покойна дуже того бажала — но щожъ, коли я нѣколи не мѣгъ переконатися о потребѣ и ~~како~~ щирости сповѣди!

Згадка на дорогу, покойну матерь зворушила старику. Вонъ разговорився и оповѣвъ священикови цѣлу свою минувшость съ такою щиростю, що не замовчавъ и своихъ блудовъ и грѣховъ.

— Вы есьте противникомъ сповѣди — сказавъ священникъ — а оповѣлисте менѣ жите свое такъ пѣдробно и точно, що знаю на вскрбсъ станъ вашоѣ душѣ. Если-бысьте жалували за всѣ провини и возбудили въ собѣ живу вѣру — то мѣгъ бымъ вамъ удѣлити розрѣшеня.

Старець вдивився въ священика. Слезы засвѣтили въ его очахъ.

— Ци справдѣ — сказавъ — ци справдѣ мѣгъ-бымъ отримати розрѣшеня? О, уже бѣльше якъ трицять лѣтъ не мавъ я внутреного спокою, бо не приступавъ я до св. Причастія! Черезъ память на матерь, чую теперь, що мѣгбымъ зъ скрушенямъ высловѣдатися. Ци достоинъ я справдѣ розрѣшеня? Если такъ, то выслушайте, отче, моє сповѣди и запричащайте мене св. Дарами.

Упавъ старець на колѣна и высловѣдався середъ плачу за цѣле свое житя, и приймивъ зъ погоднымъ лицемъ св. Причастіе.

На другий день рано донесено священикови о смерти того старику, который умеръ той-же ночи на паралижъ.

Дивнѣ суть дороги провидѣння! Священникъ пѣзнавъ въ образѣ матери старику, которому зъ такою цѣкавостию приглядався, туо саму женщину, котра взвывала его до хворого, а посля зникла. Була то мати старику. Честь для Пресвятої Дѣви высндала старому грѣшнику наверненя въ послѣднїй хвилѣ житя — а сама мати завѣзвала священика до сына, щобы той передъ смертю посндався зъ Богомъ, въ которого черезъ цѣлое свое житя такъ уперто не хотѣвъ вѣрити.



ИЗЪ ЖИТЯ СВЯТЫХ

Заступникъ на мѣсяць десемберъ.

Святий мученикъ Бонифатій.

При кончи III-го вѣку по Рожд. Хр. живъ св. Бонифатій, родомъ Римлянинъ, управляючи добрами одноѣ богатоѣ вдовицѣ, котра называлась Агля. Не дуже щастно провадивъ вонъ свое житя и навѣтъ мавъ грѣшиѣ зношения зъ упомянутую вдовицею. Однако вслѣдъ Божоѣ ласки познала сперва вдовиця а вѣдакъ и вонъ своѣ грѣхи, и обое начали щиро каятися. А щобы собѣ у Господа Бога выпросити вѣдпущенія грѣховъ, выслала она Бонифатія до Малої Азії, где язычники продавали мошѣ святыхъ мучениковъ, щобы изъ вѣдтамъ привезъ мощи, останки одного изъ угодниковъ Божихъ до церкви, котру задумала Агля построити.

Подчасъ подорожи начавъ св. Бонифатій роздумовати надъ свою минувшиною, и познавши тяжкѣ грѣхи свої, хотѣвъ ихъ спокутовати мученическую смертію.

Приехавши до мѣста Тарза въ области Киликії, увидѣвъ св. Бонифатій якъ изъ вязницѣ выведено 20 мучениковъ-христіянъ на страченя. Тронутый тымъ видомъ, пожовъ въ походъ за иншими, и протиснувшись вѣдакъ скрбзъ товпу, начавъ вонъ ихъ цѣлувати и просити, говорячи: „Молѣться за мною, угодники Божі, щобы и я заслуживъ собѣ таїй вѣнецъ мученическої славы, якъ вы“. На приказъ судія побрано Бонифатія, и начато его разомъ зъ другими страшенно мучити. Народъ, видячи тѣ жорстокѣ муки, разсердився и начавъ камѣнемъ метати на судъ, поднесши громко голосъ: „Богъ тихъ мучениковъ есть Богомъ правдивымъ!“ Судії одступили. Однако слѣдующого дня, вслѣдъ всѣмъ мученикамъ, а зъ ними и св. Бонифатію вѣдрубати голову. Трафилося тоє 14 го мая около року 300 по Рожд. Христа.

Слуги св. Бонифатія, котрѣ прийшли зъ нимъ разомъ, выкупили мошѣ его и привезли ихъ до Риму. Тутъ похоронила ихъ чесно Агля и построила надъ его гробомъ величаву церковь, при котрой провадила середъ великого покаяння свое житя вразъ зъ колькома другими женщинами.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ ДЕЦЕМБЕРЬ

Апостольство середъ робѣтниковъ и бѣдныхъ.

Исусъ Христосъ мавъ велику любовъ до убогихъ робѣтниковъ. Ту горячу любовь, до тыхъ що мозольною працею заробляють на хлѣбъ насущный, показавъ Господь своею опѣкою надъ ними и великимъ привязанямъ до сеѧ класы людей.

Христосъ выбравъ собѣ за опѣкуна на земли св. Йосифа, котрый бувъ убогимъ робѣтникомъ — теслею и въ потѣ своего чола мусѣвъ заробляти собѣ на прожитокъ и на прокормленя Иисуса и Мариї. До трицятого року свого житя Иисусъ такожъ бувъ робѣтникомъ. Самъ Вонъ зазнавъ якъ тяжке житя робѣтниче.

На своихъ апостоловъ такъ само выбравъ такихъ, що цѣлыми ночами мусѣли по небезпечныхъ бурливыхъ озерахъ ловити рибу, щоби выживити себе и родину.

Въ часѣ свого публично гожитя Христосъ передовсѣмъ занимався бѣднимъ, працюочимъ народомъ. Тє саме робить до нынѣ св. Церква.

Папы Римськѣ першѣ упомнулися за права робѣтництва. Першѣ заговорили въ своихъ енцикликахъ до цѣлого свѣта, протестуючи проти вызискуваня працѣ бѣднихъ робѣтниковъ. Вони пригадували роботодавцямъ, щоби памятали, що робѣтникъ має не лише тѣло, але и душу. Тому роботодавець має подбати такожъ про потребы душевнѣ своихъ робѣтниковъ. Мусять позволити и дати часъ робѣтникови, щоби вонъ могъ виконаги свої повинності зглядомъ Г. Бога и своєї родини. Щоби мавъ часъ и пойти въ недѣлю на Свужбу Божу, щоби мôгъ подбати и про вихову своихъ дѣтей.

Свята Церковь особливо въ нынѣшніхъ часахъ, коли робѣтництво находитися въ дуже тяжкихъ обставинахъ, старається йому допомогти не лише душевно, але и тѣлесно.

Найбільше свята Церква журиться теперь робѣтництвомъ, бо воно теперь пôпадає пôд деякѣ вплывы, злыхъ людей. Межи робѣтництвомъ шириться дуже теперь большевизмъ и нищить въ душахъ робѣтниківъ святу вѣру и ширить ненависть до Св. Церкви, хочъ она найбільше старається, щоби поправити долю робѣтниковъ.

Щоби робѣтники держалися Церкви повстало нове апостольство, апостольство межи робѣтництвомъ.

Протестантъ говорить про католицтво.

Въ Штокголмѣ появилася книжка шведського вченого, б. професора упсальского університету, д-ра Вонъ Бар-Религиуса, п. з. „Протестантъ про католицтво.“

Въ передмовѣ авторъ стверджує, що вѣдношення протестанського свѣта до католицтва не є правильное, бо опирається воно на упередженю до всего, що католицке и на незнаню науки католицької Церкви. Далѣ авторъ выказує повну безпідставності усѣхъ закидовъ, що ъхъ роблять шведскѣ протестанты католицтву. Потомъ выступає протестантский професоръ рѣшуче проти релігійної нетолеранції, яка проявляється у Швеції м. ин. тимъ способомъ, що католицько монашੀ чини въ тому краю заборонені. Вороже наставлення до католицтва. се найхарактеристичнѣйша рыса Швеції вѣдь найдавнѣйшихъ часобъ. А тимчасомъ, — пише авторъ, — католицка Церква не лише, що не є пережиткомъ, якъ се твердять протестанты, але навпаки, є тежъ теперъ житєва, сильна та повна розмаху.

Далѣ авторъ боронить літургичнѣ стороны католицтва, католицько вѣры въ чуда и т. д.

Ся могуча праця визначного протестантського вченого, въ та-
кой протестантськїй державѣ, якъ Швеція, є безпсрочно проявомъ
новѣльного, але безупинного завмираня протестантськихъ ідей навѣть
середъ самихъ протестантовъ. Зрештою книжка професора Бара не
одинокимъ первѣстникомъ повного занепаду протестантизму. Ось
такожъ въ Чехословаччинѣ, де протестантськѣ настрої дуже сильнѣ
та звязанѣ зъ національною исторією, деякѣ головнѣ представники
таї званої чеськобратьської евангелицької церкви, якъ напр. проф.
Громадка, вже вѣдь колькохъ лѣтъ публично проголошують свою
звевѣру въ майбутнѣсть протестантизму та щоразъ вуразяйше схиля-
ються въ бокъ католицтва. Розумнѣ й чеснѣ люде середъ протес-
тантовъ усѣхъ краївъ приходять до переконаня, що скоро прийдеть-
ся капигуловати передъ Маєстатомъ католицької Церкви. И лише
на нашему загумѣнку всякѣ „евангелики“ все далѣ ширять мораль-
ний розкладъ середъ деякихъ нашихъ наслѣдомыхъ селянъ. Видко,
що проводирамъ сего протестантизму зовсѣмъ не въ головѣ те, що
говорягъ и пишугъ найсвѣтлѣйшѣ представники протестанства.

Если гордость наповнила пекло ангелами,
то нечистота тоже людьми.

НОВОСТИ

Наверненя зъ схизмы Священика.

На Волинѣ и Холмщинѣ зъ дня на день ростуть наверненя зъ схизмы, якъ народу такъ и духовенства. Отъ и тутъ подаєме листъ одного навернеиого сященника до бывшого свого єпископа, который бывъ напечатаный въ газетѣ „Новий Час,“ 29. октября 1933. Листъ є слѣдующий: „Ваше блаженство. Черезъ Ваше негодне трактованя насъ священникобъ, черезъ гонения и переслѣдованя совѣстныхъ пастырбъ духовного стада, черезъ Ваше политизованя въ церквахъ... Вы приневолили насъ заслановитися надъ грознымъ станомъ Православної Церкви шукати ратунку и выходу.

Въ шуканю правды Христосъ Спаситель допомогъ менѣ знайти є въ єдиной правдивої Православной Католицкїй Церкви, пôдъ проводомъ Вселенъского Патріярха Папы Римскаго.

Въ оградѣ сеѧ правдивої Христової Церкви буду молити и за Васъ Владыко, щобы безъ житейскої гордости зъ смиренемъ Вы причинилися до Христового заповѣта, щобы було одно стадо и одинъ пастырь.

Въ надѣї на се, я дякую Вамъ за уневинненя мене вôдъ рѣжныхъ несправедливыхъ закидовъ, дякую ровножъ за надану менѣ парафію въ селѣ Липа и взагалѣ за всякѣ ласки вôдъ Васъ Владыко, бо одъ сего дня вызнаю надъ собою власть и належу до Церкви Греко-католицкої.

Познавши дѣйстну величъ и правду у Греко-католицкїй Церкви, волїю тамъ бути остатнимъ, навѣть свѣтскимъ чоловѣкомъ, нѣжъ православнымъ батюшкою пôдъ Вашимъ духовнымъ водительствомъ.

Володимиръ, дня 25. X. 1933.

Смиреный слуга свящ.:

Кондрать Лавренчукъ.

Установнѣ зборы. Союзу греко-котолицької молодї въ Празѣ.

Зборы вôдбулися 22. октября 1933. Вôдкрывъ ёхъ голова приг. комитету о. Василь Гопко, який заразомъ подавъ звѣтъ:

Організація зачалася въ лютомъ (фебруару) с. р. До днесь мала 22. член. сходинъ эъ рѣж. рефератами, вѣдчитами, деклямаціями, спѣвами и танцями. Лѣтомъ було 5. прогульокъ и забавный вечѣрокъ въ честь Ексцеленціѣ преосв. Павла Гайдича, єпис. пряшевскаго. 16. разъ було угощеня чаємъ нашоѣ молодѣ и роботниківъ, въ чомъ велику заслугу має панъ Ліпшова! Молодь брала участь на з'їздѣ кат. молодѣ въ Празѣ и на рѣжнихъ виступахъ ческихъ товариствъ. Звѣтъ касѣря подавъ Иванъ Дикий. Приходу було Кч 1443. 70, розходовъ Кч 1292. 50, лишається ще 151. 20 Кч.

О цѣлу ту акцію найбільше заслужилися : о. Василь Гопко, панъ Ліпшова, Стефанъ Росоха та Індріхъ Душекъ.

По звѣтахъ були виборы управы Союзу, до якоѣ ув旄йшли :

Голова — Стефанъ Росоха, студ. філозофіѣ,

Заст. голови — Іванъ Густей,

секретарь — Михайло Варичиръ,

Касіръ — Михайло Яцошъ,

Протоколянтъ — Василь Буковецький,

Членъ управи — Михайло Добакъ,

Заступники : Микола Русинъ и Андрій Новакъ ;

Ревзори : Микола Небесникъ, студ. філос. і Василь Качуръ.

Потомъ було установлено вѣддѣли, якъ : споживчий, працѣ, театральний, дѣвочий, хоровий и культурный.

Союзъ вже має 108. членовъ, переважно нашихъ учнївъ рѣжного ремесла і роботництва та пару студентовъ.

На зборахъ бувъ присутній нашъ молодой поетъ Зореславъ, який горячими словами привітавъ збори и побажавъ много успѣховъ для нашої молодѣ и нашого роботництва. Панъ Берчукъ запропонувавъ, щобъ започати зо збѣркою на школьнѣ потребы нашимъ немаєтнимъ школярямъ на Верховинѣ. Въ найблищомъ часѣ започнеся правописный и языковый курсъ для тої молодѣ и роботництва, що не знає писати и читати и для тихъ, що забули говорити, або зле говорятъ. Курсъ поведе голова Союзу Стефанъ Росоха. Зъ установчихъ зборївъ були висланѣ привѣтнѣ телеграмы Екцеленції преосв. Александрови, єпис. мукачੀвскому та Екцеленції преосв. Павлови, єпис. пряшевскому. Найбільшимъ меценатомъ тимчасового, Союзу бувъ Екцеленція преосв. Павель, защо висловлена щира подяка. Управа Союзу за допомогою членовъ взялася серіозно до працѣ и є велика надѣя, що Союзъ красно розвинеся въ користь нашихъ учнївъ и нашого роботництва !

До нашихъ Читачовъ.

Хто зъ Васъ знає колько то стоить выпечатаня одної новинки якъ Благовѣстникъ! На се треба выдавати великѣ грошѣ! Мы Вдячнѣ тымъ, що на часъ намъ загнали або заженуть передплату за новинку.

Каждому хто вырѣвнавъ, або вырѣвняє до 15. XII. 933 свою передплату за Благовѣстникъ по 1933. р. включно заженемо задаръ оденъ красный великий настѣнныи календарь Благовѣстника!

Тому хто бажає його мати, най скоро заплатить свої довжності!

Не вѣльно!

Всѣ мы на св. сповѣди постановляємо поправу житя, але она буває звычайно непостоянна и змѣна. О такихъ мовить св. Августинъ що они подобнѣ до вовка, который коли чує лаяня псовъ и крики пастырей на хвилю боиться, вовцѣ покидає и вѣдь нихъ утѣкає, але вовкомъ позбостає дальше и негайно только прийде оказія, обѣтницею поправы на сповѣди. Але кто має мѣцне постановленя поправы, сей не вертає такъ скоро до грѣха. На одной мисії зарѣкались всѣ люде паленки. Арендарь стягнувъ одного давного пяницю до корчмы и ставъ его честовати паленкою, але вонъ пити не хотѣвъ. Арендарь заохочує его словами:

— Я грошей вѣдь васъ не хочу, я ся напю за здововля ваше а вы потомъ за мое!

Господарь хотячи жидови дати добру науку каже:

— А такъ, — то що іншого!

Коли жидъ вже свой погарчикъ выпивъ и налятый погаръ подавъ господареви, вынявъ сей зъ кишенѣ ковбасу, подає жидови и каже:

— Теперь закусѣть!

А жидъ на то:

— Ну герсте, коли менѣ ковбасы єсти не свободно!

— Такъ якъ вамъ не свободно єсти ковбасы, такъ менѣ теперь паленки пити не свободно! и паленки не принявъ вѣдь жида и ногою больше до корчмы не ступивъ, бо каже: Не свободно!

О кобы то такъ всѣ христіяне наслѣдували зъ не однимъ жидомъ, а памятали на тѣ слова: менѣ того не вѣльно! Не вѣльно того, ты що Г. Богъ пôдъ утратою своеї ласки и грозьбы вѣчної кары заказує... Не вѣльно тобѣ завязувати дружбы зъ діяволомъ, котрого на св. Крещеню вырѣкся, Памятай о томъ: що тобѣ свободно, а чого не свободно!...

ЗМѢСТЬ ХІІІ-ГО РОЧНИКА :

Статъ:

	стр.
Думки передъ Р. И. Хр.	6
Прот. Швайц. проти перес. въ СССР	10
Чуд. въ напи. Очахъ, 20, 3451, 71, 84, 106	
Ювилейный Рокъ	33
Свобо ный выѣзд зъ „Раю“ . . .	25
Сокотътъся фальшивыхъ книжокъ	39
Сокотътъся фальшивихъ пророковъ	55
Христосъ Воскресъ	50
Чому Папу Римськ. наз. Св. Отцемъ	53
Радуйся Благодатная Богоро. Дъво	65
Деякъ вопросы и одвѣти	69
Цѣль почитання Пресв. Серця Ис.	81
Про ворожбицтво	84
<u>Коротка история схизмы въ Угли</u>	89
Чикат. Церква заб. читати св. Письмо	97
До ювилею	101, 118
Свята мисія въ Угли	103
Научаймсѧ правдъ нашоѣ вѣры	113
Слава Ісусу Христу	129
Деішо за „Червоний Рай“	134
Чимъ є Священикъ	137
Осень	145
Чим горнецъ нак. тымъ и черп зъ него буде чути	162
Пересл. Уніятоў	176
Религія и національність	183
Протестантъ про катол.	188

Оповѣданія:

Легенда про терпѣнія	27
Чому затопився Титаникъ	43
Перший день Ис. Х. въ Ерусалимъ	57
Ідѣть до Йосифа	43
Книги Церкви	59
Призракъ	60
Черезъ Прирчастіє до героїзму .	76
Рѣдке навершенія	121
Величність Церкви	124
Легенда про смерть	125
Мамо хлѣбця дайте,	141
Мудра вѣдовѣдь	155
Сильна вѣра	156
Двѣ дороги,	172
Чудеснѣ дороги провидѣнія . . .	184
Не вѣльно	191

Жития святихъ

Жития св. Йосафата ЧСВ .	7, 23, 37
Св. Кириль александ	11

Св. Вел. муч. Теодоръ Тиронъ, .	26
Св. Иларіонъ	42
Св. Апостоль Яковъ	56
Преп. О. Теодозій Печерський . .	74
Мученикъ Юстинъ філософъ . .	88
Св. Пророкъ Езекійль	108
Св. Муч. Миронъ	126
Св. Йоакимъ и Анна	139
Св. Архистратигъ Михаилъ . . .	169
Св. Муч. Бонифатій	186

Мѣсячнѣ намѣренія:

Януаръ: Миръ Христовыі у Церкви Христовомъ	12
Фебруаръ: За владу народовъ, . .	28
Мартъ: Щобы зникъ духъ комун...	45
Апрель: Щобы католики присвѣчували своїмъ примѣромъ	61
Май: Щобы Божа Маті вела нась до Серця Свого Сына	78
Юній: Щобы всѣ мы поклали на дѣю у Хр. Серцю,	93
Юлій: Щобы всѣ бер. чист. серця	110
Августъ: За дост. церквініхъ .	122
Септемберъ: Щобы процвѣтали боссловськѣ науки	140
Окtoberъ: Про помноженя набоженства до св. Ангеловъ Хор..	147
Новемберъ: За тыхъ, що вмирають безъ осіганихъ св. Таинъ . . .	171
Децемберъ: Апост. Мисії меж. ро	188

Стихи:

В Вифлеемѣ	2
Украси свой храмъ Сіоне,	14
Кресту твоєму	41
До Марії	73
Гляньте на серце	87
Прийми въ опѣку	105
Жалемъ гнетений	139
Хмары сонце	157
Голодъ	164

Новости и Дописы

Вѣдозыва К Ц А П Р	13
Новости 14, 29, 46, 63, 80, 94, 111, 112, 127, 143, 149, 159, 163, 166, 175, 189	

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

Слово про св. Церковъ Христову. Брошура, сторонъ 20.

Содережаніе: 1. Колько есть Церквѣ Христовыкъ, 2. Котра есть правдива Христова Церковь? 3. Почему упознati, ци належить дакто до правдивої Церкви Христової. — Опроверженіе закидовъ противниковъ.

Цѣна одного примѣрника 1 Кч вже зъ почtoю.

Наслідування Марії. Стоитъ 3·50 Кч. съ почtoю 4 Кч. Mae 128 Стор. Поручается читателямъ на май.

Спосіб Розважання. Цѣна 3. Кч. зъ почtoю 3·60. Сторонъ 90.

Катехизм обітів (монаших). Цѣна 3·50 Кч. з почт. 4. Стор. 100.

Малый пѣсенникъ церковный (безъ нотъ) Цѣна 2. Кч. зъ почtoю 2·50 Кч. Сторонъ 64.

Kis bibliai katekizmus. Цѣна 6. Кч. зъ почtoю 7. Кч. Стор. 135.

Роздумай то добрe. На рускій языкъ переклавъ о. В. Желтвай.

Издание I. Содержить науки о цѣли человѣка, о грѣсѣ, о смерти, о судѣ, о пеклѣ, о чистилищи, о небѣ и о сповѣди. Сторонъ 160.

Брошурована стоитъ 5 Кч, зъ почtoю 5·80 Кч.

Путь Спасенія. (Св. Миссія въ образахъ). Ся прекрасна книга по-винна быти въ каждой хижѣ. Въ ней суть науки о майважнѣйшихъ рѣчахъ для спасенія души. Прикрашена около 40 образами.

Цѣна 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч

Житя и Смерть. Брошура 4 Кч, зъ почт. засылкою 5·80 Кч.

Кто яко Богъ. Брошура 4 Кч, зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Стойте въ вѣрѣ. Листъ I. Про походженя св. Духа отъ Отца и Сына, стор. 8. Листъ II. Оборона чести П. Дѣви Маріи, стор. 8. Цѣна обохъ брошуръ разомъ 60 гел., зъ почт. зас. 80 г.

Протиалькоголичнѣ брошурки: 1. „Пяницамъ на закуску“,

2. „Погарчикъ для тверезыхъ“, 3. „На здоровля“. Цѣна брошур 1·20 Кч, зъ почтовою 1·80 Кч.

Гриць Заливайко. Ся книжечка написана стихомъ и описує житя пяницѣ одъ рождества ажъ до смерти. Книжка прикрашена 19 образками нашого славного подкарпаторуского маляря проф. О. Бокшая. Стоитъ зъ почtoю 1·40 Кч.

Чудо якихъ мало, або сила правды. Протиалкоголична брошура. Цѣна 50 гел., зъ почтовою засылкою 80 гел.

Образдѣ 100 дарабовъ стоить 6 Кч, зъ почtoю 6·80 Кч.

Образець Матери Божої Мукачевскої съ пѣснею на оборотѣ.

Цѣна одного примѣрника 20 гел. зъ почtoю 40 гел.

Засылається лемъ за готовъ грошъ або за послѣплатою (dobirka)

Листы и грошъ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ, Раковця улиця число 54.

Листы и зъ заграницы треба адресовати такъ:

Vydavnicstvo Čyna sv. Vasiliya Velikoho, Užhorod.
Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Evropa.

Вже появився! КАЛЕНДАРЬ БЛАГОВЪСТНИКА НА 1934 РОКЪ

Знаний вже Русинамъ цѣлоѣ Подкарпатскoѣ Руси и Словенска. Знаний всяди, где читають „Благовѣстника“. Знаний краснымъ содержанемъ зъ попередныхъ лѣтъ.

КАЛЕНДАРЬ БЛАГОВЪСТНИКА

вже готовый. Богатый змѣстомъ, зъ красными образками дає науки и порады для людей каждого вѣку и стану, по правдѣ своимъ змѣстомъ стане милымъ пріятелемъ и доторговъ зомъ на цѣлый рокъ.



своего цѣнного содержаня Календарь Благовѣстника дуже дешевый, стоить лишь 2·60 Кч. Зъ почтою 3·30 Кч., бо хоче быти въ каждой и найхудобиѣшої хижѣ.

Заказуйте скоро Календарь Благовѣстника доки не роспроданый, читайте и другимъ давайте.

При замовленяхъ адресуйте :
Выдавництво Чина св. Василія В. въ Ужгородъ
Раковци ул. 54.

Высылається лишь за готовъ гроши, або за послѣплатою.